वचनमाह ॥ यत्ताइति ॥ यत्ताः सावधानाः कोलाहलमकुर्वंतः ॥ धृतिरित्यशोकमंत्रिणोनामांतरं ॥ २५ ॥ २६ ॥ अपिच याचमूर्भरतेनव्यवस्थिता भरतेनव्यवस्थापिता
सा वासाय अग्रतोभूमिंनिरीक्षमाणा नचिरेण शीघ्रं ॥२७॥ इतिरामाभिरामेश्रीरामीयेरामायणतिलकेअयोध्याकांडेत्रिनवतितमःसर्गः ॥ ९३ ॥ ॥७॥ ॥७॥ अथ
कविस्तत्रस्थितरामवृत्तांतं वर्णयति॥ दीर्घेत्यादि ॥ प्रियं संतोषं आकांक्षन् इच्छन्॥ स्वानुरोधेन घोरंवनमागतायाश्चित्तखेदस्योपशमनीयतया चित्रकूटरामणीयकदर्शने

यत्ताभवंतस्तिष्ठंतुनेतोगंतव्यमग्रतः॥ अहमेवगमिष्यामिसुमंत्रोधृतिरेवच ॥ २५ ॥ एवमुक्तास्ततःसैन्यास्तत्रतस्थुःसमंततः ॥ भर
तोयत्रधूमाग्रंतत्रदृष्टिंसमादधत् ॥ २६ ॥ व्यवस्थितायाभरतेनसाचमूर्निरीक्षमाणापिचभूमिमग्रतः॥ बभूवहृष्टानचिरेणजानती
प्रियस्यरामस्यसमागमंतदा॥ २७॥ इत्यार्षेश्रीरामा० वा० आ० अयो० त्रिनवतितमःसर्गः॥ ९३॥ ॥७॥ ॥७॥
• दीर्घकालोषितस्तस्मिन्गिरौगिरिवरप्रियः॥ वैदेह्याःप्रियमाकांक्षन्स्वंचचित्तंविलोभयन्॥ १॥ अथदाशरथिश्चित्रंचित्रकूटमदर्शय
त्॥ भार्याममरसंकाशःशचीमिवपुरंदरः॥ २॥ नराज्यभ्रंशनंभद्रेनसुहृद्भिर्विनाभवः॥ मनोमेबाधतेदृष्ट्वारमणीयमिमंगिरिं॥ ३॥
पश्येममचलंभद्रेनानाद्विजगणायुतं॥ शिखरैःखमिवोद्विद्धैर्धातुमद्भिर्विभूषितं ॥ ४॥ केचिद्रजतसंकाशाःकेचित्क्षतजसन्निभाः॥
पीतमांजिष्ठवर्णाश्चकेचिन्मणिवरप्रभाः॥ ५॥ पुष्पार्ककेतकाभाश्चकेचिज्ज्योतीरसप्रभाः॥ विराजंतेऽचलेंद्रस्यदेशाधातुविभूषिताः
॥ ६॥ नानामृगगणैर्द्वीपितरक्ष्वृक्षगणैर्वृतः॥ अदुष्टैर्भात्ययंशैलोबहुपक्षिसमाकुलः॥ ७॥

न तच्चित्तमुपलालयन् ॥ स्वंचचित्तं वनवासा
दिखिन्नंतथाकुर्वन् चित्रकूटमदर्शयदित्यन्वयः ॥ १ ॥ २ ॥ विनाभवः विनावस्थानं मेमनोनबाधतइत्यन्वयः ॥ दृष्ट्वास्थितस्येतिशेषः ॥ ३ ॥ खमिवोद्विद्धैः शीलितादि
वल्कर्तरिनिष्ठा खस्यविधकैरित्यर्थः अभ्रंलिहैरितियावत् ॥४॥ क्षतजं रुधिरं पीतवर्णामांजिष्ठवर्णाश्च ॥५ ॥ पुष्पः पुष्परागः अर्कःस्फटिकः केतकानि केतकपुष्पाणि
ज्योतिर्नक्षत्रं रसः पारदरसः ॥६॥ द्वीपी महाव्याघ्रः तरक्षुः क्षुद्रव्याघ्रः अदुष्टैस्तपस्विवैभवात् हिंसादिदोषरहितैः ॥ ७ ॥